

Vendim nr. 24 datë 05.02.2024

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Holta Zaçaj, Kryetare
Marsida Xhaferllari, Anëtare
Marjana Semini, Anëtare

në datën 05.02.2024 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 5 (V) 2023 të Regjistrit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: VASIL ÇAROSHI, përfaqësuar me prokurë nga avokat Rifat Demiri.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 648, datë 08.10.2018 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan; nr. 10-2019-480/93, datë 20.03.2019 të Gjykatës së Apelit Durrës; nr. 00-2023-1077, datë 30.06.2023 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikën e Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 31, 42, 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); neni 27 i ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatorin e çështjes Marjana Semini, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan ka regjistruar çështjen penale nr. 799, datë 11.05.2017 në ngarkim të kërkuesit Vasil Çaroshi, për veprën penale “Mashtrimi”, të parashikuar nga neni 143, paragrafi i dytë, i Kodit Penal (*KP*), në dëm të tre shtetasve. Ndaj kërkuesit është caktuar masa e sigurimit “Arrestimi në burg”, në mungesë, dhe ndaj tij kanë filluar procedurat për kërkim ndërkombëtar.

2. Çështja ka kaluar për gjykim dhe për mbrojtjen e tij është paraqitur mbrojtësi i caktuar me prokurë nga bashkëshortja, për të cilën gjykata ka arsyetuar se ishte e pavlefshme, pasi ishte në kundërshtim me nenin 48 të Kodit të Procedurës Penale (*KPP*). Në seancën e konkluzioneve përfundimtare kërkuesi ka qenë i përfaqësuar nga avokati i caktuar me prokurë nga vetë kërkuesi.

3. Pas shqyrtimit gjyqësor, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Elbasan, me vendimin nr. 648, datë 08.10.2018, ka vendosur deklarinimin fajtor të kërkuesit për kryerjen e veprës penale “Mashtrimi”, të kryer më shumë se një herë, me pasoja të rënda, të parashikuar në nenin 143, paragrafi i tretë dhe dënimin me 6 vjet burgim.

4. Pas ankimit të kërkuesit, Gjykata e Apelit Durrës, me vendimin nr. 10-2019-480/93, datë 20.03.2019, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 648, datë 08.10.2018 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan.

5. Ndaj vendimit ka ushtruar rekurs kërkuesi dhe Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2023-1077, datë 30.06.2023, ka vendosur mospranimin e tij.

6. Nga materialet e dosjes gjyqësore rezulton se kërkuesi është arrestuar në datën 11.12.2019 në shtetin grek dhe me vendimin nr. 37, datë 30.01.2020, Gjykata e Apelit të Selanikut ka vendosur deportimin e tij.

7. Kërkuesi në datën 24.11.2023 i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual sipas objektit, i cili, pas plotësimit të dokumenteve është regjistruar përfundimisht në datën 30.11.2023.

II

Pretendimet e kërkuesit

8. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmblodhur, ka pretenduar se është cenuar *e drejta për proces të rregullt ligjor*, në drejtim të:

- 8.1. *Së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e paanshme*, pasi në gjykatën e apelit është kërkuar përjashtimi i gjyqtarëve që gjykonin çështjen, sepse kishin marrë pjesë në gjykimin e çështjeve të tjera që kishin lidhje me çështjen konkrete, por kërkesa është rrëzuar. Gjatë gjyimit në Gjykatën e Apelit Durrës është kërkuar pezullimi i gjyimit të çështjes penale, pasi ishte në gjykim çështja që urdhëronte Prokurorinë pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan për të regjistruar në regjistrin e procedimit penal emrin e shtetasit F.K., si person që kishte hartuar deklaratën noteriale të falsifikuar. Gjyqtarët kishin krijuar bindjen se kërkuesi ishte njeri i rrezikshëm, problematik dhe autor i veprës penale.
- 8.2. *Standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor*, pasi Gjykata e Lartë nuk ka pasqyruar me saktësi e vërtetësi faktet dhe rrethanat e çështjes. Ajo ka arritur në përfundime të gabuara, duke mos u bazuar në argumentet e dhëna nga kërkuesi. Termat latinë të përdorur në vendim e kanë bërë të pakuptueshëm dhe pritshmëritë janë që gjykata të japë drejtësi, duke iu referuar një arsytimi të qartë dhe të kuptueshëm.
- 8.3. *Parimit të prezumimit të pafajësisë, të garantuar në nenin 30 të Kushtetutës*, pasi gjykatat kanë prezumuar fajësinë e kërkuesit. Gjykatat kanë shkelur të drejtën për të mos u deklaruar fajtor. Organi i akuzës nuk arriti të provojë mekanizmin e kryerjes së veprës penale, për të cilën kërkuesi është akuzuar, si dhe gjykatat kanë vepruar në kundërshtim me ligjin.
- 8.4. *Së drejtës për të mos u deklaruar fajtor mbi bazën e të dhënave të mbledhura në mënyrë të paligjshme*, të garantuar në nenin 32 të Kushtetutës. Gjykatat kanë dhënë vendimin duke u dhënë vlerë provave të marra në mënyrë të paligjshme. Gjykatat kanë vepruar në kundërshtim me nenin 152 të KPP-së për sa i përket çmuarjes së provave.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

9. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që

cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuara në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

10. Në lidhje me legjitimimin *ratione personae*, Kolegji vlerëson se kërkuesi, si individ, legjitimohet në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, sepse është palë/i dënuar në procesin gjyqësor në të cilin janë dhënë vendimet objekt kundërshtimi në Gjykatë dhe ka interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

11. Për sa i përket kriterit të *shterimit të mjeteve juridike efektive* në dispozicion, Kolegji konstaton se kërkuesi ka kundërshtuar vendimet e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, duke parashtruar përpara tyre pretendime për cenimin e gjykimit nga një gjykatë e paanshme dhe për moszbatimin e ligjit penal favorizues. Për pretendimet që lidhen me vendimin e Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, kërkuesi nuk ka mjete të tjera juridike në dispozicion përveç ankimit kushtetues individual. Për rrjedhojë, Kolegji vlerëson se kërkuesi i ka shteruar mjetet juridike efektive në dispozicion.

12. Lidhur me legjitimimin *ratione temporis*, neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, i ligjit nr. 8577/2000 ka parashikuar afatin 4-mujor nga konstatimi i cenimit për paraqitjen e ankimit kushtetues individual. Në lidhje me llogaritjen e afatit për paraqitjen e ankimit kushtetues individual, Gjykata ka theksuar se si datë e fillimit të afatit ligjor 4-mujor për paraqitjen e tij, në rastin e procesit gjyqësor, është data e marrjes dijene efektivisht për vendimin gjyqësor që përbën mjetin e fundit ankimor. Kur objekt i ankimit kushtetues individual është një vendim i Gjykatës së Lartë, si datë e marrjes dijene për vendimin gjyqësor është ajo kur vendimi i arsyetuar bëhet i disponueshëm për palët përmes depozitimit të tij në sekretarinë gjyqësore dhe publikimit në faqen zyrtare të saj ose përmes njoftimit elektronik të tij, kur palët kanë lënë të dhënat e tyre elektronike të kontaktit (*shih vendimet nr. 42, datë 19.09.2023; nr. 40, datë 14.09.2023 të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Kolegji konstaton se vendimi më i fundit në kohë i kundërshtuar nga kërkuesi mban datën 30.06.2023, ndërsa kërkesa është paraqitur në këtë Gjykatë në datën 30.11.2023, pra jashtë afatit ligjor.

14. Në vijim, referuar standardeve në lidhje me momentin e marrjes dijene të vendimit, i është kërkuar informacion Gjykatës së Lartë për momentin e bërjes të disponueshëm për palët të vendimit të saj. Me shkresën nr. 6593/1 prot., datë 28.12.2023 Gjykata e Lartë ka informuar

se vendimi është publikuar në faqen e saj zyrtare në datën 07.09.2023, datë në të cilën palët mund ta dispononin këtë vendim.

15. Për sa më lart, nisur nga rrethanat se prej datës 07.09.2023 kërkuesi ka pasur mundësi të njihej efektivisht me vendimin e arsyetuar të Gjykatës së Lartë, i cili ka përmbyllur procesin gjyqësor të kundërshtuar, Kolegji vlerëson se paraqitja e ankimit kushtetues individual në datën 30.11.2023 është brenda afatit 4-mujor të parashikuar nga ligji.

16. Në lidhje me legjitimitimin *ratione materiae*, Kolegji vlerëson se *prima facie* pretendimet hyjnë në juridiksionin kushtetues dhe nisur nga argumenti i tyre, që në thelb lidhet me vendimmarrjen dhe arsyetimin e gjykatave në kundërshtim me nenet 30 dhe 32 të Kushtetutës, pretendimi për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor dhe të prezumimit të pafajësisë do të trajtohen së bashku.

B.1. Për pretendimin e cenimit të së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e paanshme

17. Kërkuesi ka pretenduar se gjatë gjykimit në Gjykatën e Apelit Durrës është cenuar parimi i paanshmërisë, pasi gjyqtarët e trupit gjykues që gjykuan çështjen, kishin gjykuar çështje të tjera penale që kishin lidhje me rastin konkret. Kërkuesi bazuar në nenin 15, pika 1 të KPP-së ka paraqitur kërkesë për përjashtimin e gjyqtarëve, e cila u rrëzua.

18. Gjykata ka theksuar se parimi i paanshmërisë nënkupton mungesën e paragjyqimeve nga gjyqtarët për çështjen e shtruar përpara tyre. Një gjykatë duhet të jetë e paanshme jo vetëm formalisht, por edhe në mënyrë të shprehur. E drejta për t'u gjykuar përpara një gjykate kompetente, të pavarur dhe të paanshme, të caktuar me ligj, kërkon që drejtësia jo vetëm duhet të bëhet, por ajo, gjithashtu, duhet të shikohet që bëhet. Ky parim ka në vetvete elementin *subjektiv*, i cili lidhet ngushtë me bindjen e brendshme që krijon gjyqtari për zgjidhjen e çështjes në gjykim, si dhe elementin *objektiv*, me të cilin kuptohet dhënia e garancive të nevojshme për gjykim të paanshëm nga vetë gjykata, përmes mënjanimit nga vetë ajo të çdo dyshimi të përligjur në këtë drejtim. Ndër të tjera, gjykata merr parasysh veçanërisht problemin e përbërjes së trupit gjykues, në mënyrë që të mënjanohen nga gjykimi i çështjes gjyqtarët që nuk kanë garancitë e kërkuara për paanshmëri në kuptimin objektiv (*shih vendimet nr. 19, datë 04.04.2023; nr. 21, datë 26.09.2022; nr. 49, datë 10.07.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Në rastin në shqyrtim, nga materialet e dosjes gjyqësore të administruar për qëllim të këtij shqyrtimi kushtetues, Kolegji vëren se gjyqtarët D.A., A.B., dhe T.H. të gjykatës së apelit kanë shqyrtuar edhe 3 çështje të tjera. Më konkretisht, gjyqtarët D.A. dhe A.B kanë gjykuar çështjen për pushimin e procedimit penal të vitit 2017 për veprën penale "Falsifikimi

i dokumenteve”, pas kallëzimit të bashkëshortes së kërkuesit, për falsifikimin e një deklarate noteriale në të cilën nuk ishte përcaktuar lloji i monedhës dhe noteri kishte shtuar pas shumë 82.000 fjalën “euro” për përcaktimin e llojit të monedhës. Pas kërkesës së prokurorisë për pushimin e procedimit penal, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Elbasan ka vendosur mospranimin e kërkesës së prokurorit për pushimin e procedimit penal, pasi hetimi i çështjes nuk ishte i plotë dhe i gjithanshëm. Gjykata e Apelit Durrës (në trupin gjykues kanë marrë pjesë edhe dy gjyqtarët D.A. dhe A.B.), me vendimin nr. 10-2018-724/121, datë 04.04.2018, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan.

20. Në lidhje me gjyqtarin tjetër T.H., rezulton se ka marrë pjesë në shqyrtimin e ankimit të një shoqërie ndaj vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan për pranimin e kërkesës së bashkëshortes së kërkuesit për vendosjen e masës së sigurimit të padisë për pezullimin e ekzekutimit të titullit ekzekutiv (deklaratës noteriale objekt shqyrtimi i çështjes penale të sipërcituar). Gjykata e Apelit Durrës, me vendimin nr. 240/10-2017-2296, datë 03.10.2017, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan, e cila kishte vendosur pranimin e kërkesës për pezullimin e veprimeve përmbarimore të përmbaruesit H.Ç., për ekzekutimin e titullit ekzekutiv, deklaratës noteriale.

21. Gjithashtu, dy gjyqtarët T.A. dhe A.B. kanë marrë pjesë në gjykimin e çështjes penale për shqyrtimin e ankimit kundër vendimit për mosfillimin e procedimit penal të vitit 2018, pas kallëzimit po të bashkëshortes së kërkuesit për veprat penale “Shpërdorimi i detyrës”, “Zhdukja e dokumenteve”, “Prodhimi i mjeteve për falsifikim të dokumenteve”, duke pretenduar se dosja për vendosjen e sekuestros konservative në kuadër të procedimit penal që po zhvillohej ndaj bashkëshortit ishte zhdukur dhe vendimi gjyqësor ishte falsifikuar. Ndaj vendimit të prokurorisë për mosfillimin e procedimit penal ka paraqitur ankim bashkëshortja e kërkuesit dhe Gjykata e Rrethit Gjyqësor Elbasan ka vendosur mospranimin e ankimit, ndërsa Gjykata e Apelit Durrës, me vendimin nr. 397/10-2018-2298, datë 04.12.2018, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan.

22. Duke iu rikthyer në rastin konkret, Kolegji vlerëson se çështjet e analizuara më sipër, në gjykimin e të cilave kanë marrë pjesë gjyqtarët e trupit gjykues, janë të natyrave të ndryshme nga çështja objekt kundërshtimi në Gjykatë. Dy çështje janë të natyrës juridikop penale (për shqyrtimin e ankimeve për pushimin e procedimeve penale dhe në njërin rast gjykatat kanë detyruar prokurorinë për të vijuar me hetimet, duke vepruar në interes të bashkëshortes së kërkuesit) dhe e treta lidhet me pranimin e kërkesës së bashkëshortes për vendosjen e masës për sigurimin e padisë për pezullimin e ekzekutimit të titullit ekzekutiv.

23. Gjithashtu, Kolegji vëren se pretendimi për cenimin e paanshmërisë është shqyrtuar nga Gjykata e Apelit Durrës, e cila ka vendosur rrëzimin e kërkesës së kërkuarit për përjashtimin e gjyqtarëve. Në vijim, Gjykata e Lartë ka arsyetuar se kërkuari jo vetëm nuk ka dhënë argumente konkrete, por kërkesa për përjashtim është arsyetuar nga gjykata e apelit dhe nuk ka evidentuar shkaqe të papajtueshmërisë. Në lidhje me këtë, Kolegji vlerëson se vetëm fakti se gjykata ka rrëzuar kërkesën e kërkuarit, nuk është i mjaftueshëm në nivel kushtetues për të krijuar dyshim të justifikuar për mosrespektimin e parimit të gjykimit nga një gjykatë e paanshme.

24. Për sa më lart, Kolegji vlerëson se gjyqtarët që kanë gjykuar çështjen, objekt kundërshtimi në Gjykatë, nuk rezultojnë të kenë bërë vlerësime në lidhje me fajësinë e kërkuarit gjatë shqyrtimit të çështjeve të sipërcituara, duke mos krijuar dyshim të justifikuar për mosrespektimin e parimit të gjykimit nga një gjykatë e paanshme, për rrjedhojë pretendimi i kërkuarit për cenimin e parimit të paanshmërisë është haptazi i pabazuar.

B.3. Për pretendimin e cenimit të standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor të lidhur me parimin e prezumimit të pafajësisë

25. Kërkuari ka pretenduar se gjykatat kanë prezumuar fajësinë e tij dhe gjyqtarët kishin krijuar bindjen se kërkuari ishte njeri i rrezikshëm. Gjykata e Lartë nuk ka pasqyruar me saktësi rrethanat e çështjes dhe ka arritur në përfundim të gabuar, pa u bazuar në argumentet e dhëna nga kërkuari, si dhe termat latinë të përdorur në pjesën më të madhe të vendimit e kanë bërë vendimin të pakuptueshëm për kërkuarin.

26. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se e drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Vendimi gjyqësor, në çdo rast, duhet të jetë i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje. Në tërësinë e tij ai duhet konsideruar si një unitet, në të cilin pjesët përbërëse janë të lidhura ngushtësisht mes tyre dhe ato duhet të jenë në shërbim dhe funksion të njëra-tjetrës (*shih vendimet nr. 41, datë 22.12.2022; nr. 10, datë 04.03.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Sipas nenit 30 të Kushtetutës, kushdo quhet i pafajshëm përderisa nuk i është provuar fajësia me vendim gjyqësor të formës së prerë. Në jurisprudencën e Gjykatës është pranuar se parimi i prezumimit të pafajësisë ka kuptimin që gjykatat e zakonshme nuk duhet ta fillojnë procesin me bindjen se i pandehuri e ka kryer krimin për të cilin akuzohet, se barra e provës i takon palës akuzuese, se çdo dyshim duhet të shkojë në favor të të pandehurit dhe se gjykata duhet ta mbështesë vendimin në prova të drejtpërdrejta dhe të tërthorta që duhet të

provohen nga akuza (*shih vendimet nr. 13, datë 24.04.2018; nr. 68, datë 14.11.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Në rastin konkret, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Elbasan ka vendosur deklarinimin fajtor të kërkuesit për kryerjen e veprës penale “Mashtrimi” të kryer më shumë se një herë, me pasoja të rënda. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Elbasan është bazuar në deklarinimet e dëshmitarëve, njëkohësisht viktima të veprës penale dhe regjistrimet e tre CD-ve në mjediset e zyrave të këmbimit valutor të viktimave, të cilat janë çmuar nga gjykata si prova, dokumente të marra në përputhje me ligjin. Sipas saj, kërkuesi ka konsumuar veprën penale duke shpërdoruar besimin e viktimave dhe është larguar jashtë vendit duke iu shmangur kreditorëve dhe drejtësisë (*shih faqet 9, 10, 11 të vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan*). Vendimi është ankimuar nga mbrojtësi i kërkuesit fillimisht në datën 17.10.2018 dhe më pas në datën 18.03.2019 ka paraqitur aktin “Plotësim ankimi”. Gjykata e Apelit Durrës, pasi ka marrë në shqyrtim shkaqet e parashtruara në ankimin e datës 17.10.2018 (akti i datës 18.03.2019 ishte paraqitur jashtë afatit ligjor) e ka vlerësuar të drejtë vendimin e Gjykatës së Rrethit gjyqësor Elbasan.

29. Në vijim, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2023-1077, datë 30.06.2023 ka vendosur mospranimin e rekursit, me arsyetimin se pretendimet e ngritura në të nuk u referohen shkaqeve të përcaktuara në nenin 432 të KPP-së. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë e ka vlerësuar të drejtë vendimin e gjykatës së apelit (*shih paragrafët 53 e vijues të vendimit të Gjykatës së Lartë*).

30. Në analizë të vendimeve, Kolegji konstaton se gjykatat e juridiksionit të zakonshëm kanë deklaruar fajtor kërkuesin, duke shqyrtuar e vlerësuar provat në tërësi dhe në harmoni me njëra-tjetrën. Nuk rezulton që ato të kenë krijuar bindjen apriori për fajësinë e tij. Në vijim, ligjshmëria e vendimmarrjeve të gjykatave më të ulëta është vlerësuar nga Gjykata e Lartë në raport me pretendimet e ngritura në rekurs. Nga përmbajtja e vendimit të Gjykatës së Lartë nuk rezulton të ketë paqartësi në përmbajtje dhe të mos jenë respektuar standardet e arsytimit të vendimit gjyqësor. Për pretendimin e përdorimit të termave juridikë në vendimin e Gjykatës së Lartë jo vetëm që kërkuesi nuk ka parashtruar asnjë argument për ta konkretizuar, por në çdo rast termat juridike e bëjnë vendimin më të qartë, për më tepër që përfaqësimi në atë gjykatë bëhet nga avokati, i cili konsiderohet zëri profesional i të përfaqësuarit (*shih vendimin nr. 25, datë 30.07.2003 të Gjykatës Kushtetuese*).

31. Për sa më lart, Kolegji vlerëson se pretendimi për cenimin e standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor të lidhur me parimin e prezumimit të pafajësisë është haptazi i pabazuar.

32. Në përfundim, Kolegji çmon se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për kalimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pikat 1 dhe 2, shkronja “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.